

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 664/2023
22.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Невенке Важић, Гордане Којић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Момчила Мијатовића и др., због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 3. у вези става 2. КЗ и др., одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Момчила Мијатовића, адвоката Душка Вилотијевића, окривљених Момчила Мијатовића и АА, адвоката Велимира Голубовића, окривљеног ББ, адвоката Душка Вилотијевића и окривљеног ВВ, адвоката Мирослава Дмитровића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К 45/21 од 30.12.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 131/23 од 05.04.2023. године, у седници већа одржаној дана 22.06.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног Момчила Мијатовића, адвоката Душка Вилотијевића и окривљених Момчила Мијатовића и АА, адвоката Велимира Голубовића, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К 45/21 од 30.12.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 131/23 од 05.04.2023. године.

II ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољени захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Душка Вилотијевића и окривљеног ВВ, адвоката Мирослава Дмитровића, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К 45/21 од 30.12.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 131/23 од 05.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву К 45/21 од 30.12.2022. године, окривљени Момчило Мијатовић, оглашен је кривим због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 3. у вези става 2. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од седам година, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 22.08.2021. године до 13.01.2022. године, време проведено по мери забране напуштања стана од 13.01.2022. године до 25.02.2022. године, као и време проведено у притвору од 25.02.2022. године, па до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних

санкција, али најдуже док не истекне време трајања изречене казне, а окривљени ВВ, АА и ББ, оглашени су кривим да су извршили по једно кривично дело учествоваће у тучи из члана 123. КЗ, па су окривљени АА и ББ, осуђени на казну затвора у трајању од по једне године, а окривљеном ВВ је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци са роком проверавања у трајању од две године.

Истом пресудом, окривљени су обавезани да на име паушала плате износ од по 10.000,00 динара, као и трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, док су оштећени ГГ и ДД ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 131/23 од 05.04.2023. године, делимичним усвајањем жалби окривљеног Момчила Мијатовића и његових бранилаца, преиначена је пресуда Вишег суда у Краљеву К 45/21 од 30.12.2022. године, само у делу одлуке о казни на коју је осуђен Момчило Мијатовић, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу, окривљеног Момчила Мијатовића, за кривично тело тешка телесна повреда из члана 121. став 3. у вези става 2. КЗ, за које је оглашен кривим том пресудом, осудио на казну затвора у трајању од шест година, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 22.08.2021. године до 13.01.2022. године, време проведено по мери забране напуштања стана од 13.01.2022. године до 25.02.2022. године, као и време проведено у притвору од 25.02.2022. године, па до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција или најдуже док не истекне време трајања изречене казне, док су наведене жалбе у преосталом делу, као и жалба ВЈТ у Краљеву, браниоца окривљеног ББ, браниоца окривљеног АА и браниоца окривљеног ВВ, одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости поднели су:

- бранилац окривљеног Момчила Мијатовића, адвокат Душко Вилотијевић због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, док из образложења произлази битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, да укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или да преиначи побијане одлуке у делу правне квалификације, као и одлуке о казни.

- бранилац окривљених Момчила Мијатовића и АА, адвокат Велимир Голубовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, да укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

- бранилац окривљеног ББ, адвокат Душко Вилотијевић због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, да укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или да преиначи побијане одлуке у делу одлуке о правној квалификацији, као и одлуке о казни у односу на окр. ББ.

- бранилац окривљеног ВВ, адвокат Мирослав Дмитровић због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, да укине побијане пресуде или да преиначи побијане одлуке тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни суд је примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених доставио Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2 ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног Момчила Мијатовића, адвоката Душка Вилотијевића и окривљених Момчила Мијатовића и АА, адвоката Велимира Голубовића, су неосновани, док су захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Душка Вилотијевића и окривљеног ВВ, адвоката Мирослава Дмитровића, недозвољени.

Бранилац окривљеног Момчила Мијатовића, адвокат Душко Вилотијевић и бранилац окривљених Момчила Мијатовића и АА, адвокат Велимир Голубовић, у захтевима за заштиту законитости указују на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводећи као незаконит доказ видео снимак сигурносних камера са куће ЂЂ и ЕЕ из ... од 21.08.2021. године.

Бранилац окривљеног Момчила Мијатовића, адвокат Душко Вилотијевић, у захтеву наводи да су Законом о заштити података о личности и Законом о приватном обезбеђењу, регулисани начин постављања и коришћења сигурносних камера и да се постављање камере квалификује као обрада података о личности, да је за постављање камере неопходна сагласност, односно лиценца Министарства унутрашњих послова, те да и у случају добијања лиценце иста не може служити за снимање јавних површина, већ искључиво приватних поседа. У конкретном случају догађај се одиграо на јавној површини – државном путу другог реда и због тога овај доказ није могао бити коришћен у кривичном поступку. Даље је навео да је снимање јавних површина дозвољено државним органима у смислу члана 286. Закона о безбедности јавног саобраћаја. Поред тога, ради се о незаконитом доказу јер је поступљено и противно одредби члана 147. став 3. ЗКП с обзиром да оригинални видео није достављен суду већ се ради о монтираним исечцима, те да не постоји потврда о привремено одузетим предметима видео записа од власника. Осим тога, прекршене су и одредбе члана 152. став 3. ЗКП јер се претресање уређаја за аутоматску обраду података и опреме на којој се чувају електронски записи предузима по наредби суда, које наредбе није било у конкретном случају, па бранилац окривљеног истиче да је овако прибављен доказ незаконит и по начину прибављања и сам по себи, у смислу члана 16. став 1. ЗКП.

Спорни видео снимак је, по наводима браниоца окривљених Момчила Мијатовића и АА, адвоката Велимира Голубовића, прибављен супротно Закону о заштити података о личности, Закону о приватном обезбеђењу, као и одредбама Законика о кривичном поступку. Предметни снимак садржи видео запис који приказује државни пут којим се одвија саобраћај. Систем видео надзора је предмет који се прикупља као доказ у предистражном поступку на основу овлашћења из члана 286.

ЗКП, те је полиција овлашћена да га одузме и о томе сачини записник или службену белешку и изда писану потврду, све у смислу члана 150., 152. и 157. став 4. ЗКП, што у конкретном случају није учињено, на који начин је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Наводе садржане у захтевима за заштиту законитости, браниоци окривљеног Момчила Мијатовића, адвокат Душко Вилотијевић, као окривљених Момчила Мијатовића и АА, адвокат Велимир Голубовић, истицали су и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су жалбени наводи у погледу изведеног доказа – снимка сигурносних камера, неосновани, с обзиром да је снимак сигурносних камера прибављен у складу са законом. Другостепени суд је у образложењу пресуде Кж1 131/23 од 05.04.2023. године, дао јасне и довољне разлоге за свој став да наведени доказ, чију законитост оспоравају браниоци, представља законит доказ на коме се може заснивати судска одлука и да је исти прибављен у складу са одредбама Законика о кривичном поступку (страна 5 став један и два другостепене пресуде), које разлоге Врховни суд у свему прихвата и, у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

И по налажењу Врховног суда, снимци сигурносних камера постављени из разлога безбедности су докази подобни за утврђивање чињеница, а како су исти исправе, које су у смислу члана 138. ЗКП прегледане на главном претресу, при чему нико од окривљених није оспорио њихову аутентичност, то се ради о доказима који су по начину прибављања и извођења у кривичном поступку законити.

Имајући у виду наведено, Врховни суд налази да побијаним одлукама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Момчила Мијатовића, адвоката Душка Вилотијевића, као окривљених Момчила Мијатовића и АА, адвоката Велимира Голубовића.

Поред тога, у захтеву за заштиту законитости истих бранилаца, наводи се да се побијане пресуде заснивају на записнику о саслушању окривљеног Момчила Мијатовића пред ВЈТ у Краљеву од 22.08.2021. године, који записник је требало издвојити као незаконит доказ, у смислу одредбе члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Бранилац окривљеног Момчила Мијатовића, адвокат Душко Вилотијевић, у захтеву истиче, да је приликом саслушања окривљеног Момчила Мијатовића пред ВЈТ у Краљеву прекршена одредба члана 300. ЗКП која прописује да саслушању окривљеног могу присуствовати само окривљени и његов бранилац, а у конкретном случају поверљивом разговору су присуствовали и полицијски службеник ЖЖ и полицијски службеник ЗЗ, што је у супротности са одредбама ЗКП.

Бранилац окривљених Момчила Мијатовића и АА, адвокат Велимир Голубовић, у захтеву за заштиту законитости истиче као незаконит доказ у смислу члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП записник о саслушању окривљеног Момчила Мијатовића пред ОЈТ у Краљеву од 21.08.2021. године. Бранилац указује да је у записнику наведено да је окривљеном омогућен увид у потврду о привремено одузетим предметима и записник о претресању, којих нема у списима предмета, нити их је било, да је службено лице у записник унео неистините податке, те да се ради о фалсификовању службене исправе и да се на тако прибављеном доказу не може заснивати пресуда јер записник као

службени спис, мора бити у потпуности истинит, а не само делимично, које неправилности током поступка нису отклоњене.

Изнети наводи браниоца окривљених Момчила Мијатовића и АА, адвоката Велимира Голубовића, као и адвоката Душка Вилотијевића се по оцени Врховног суда не могу прихватити као основани.

Одредбом члана 300. ЗКП, која одређује присуство доказним радњама, предвиђена је обавеза за јавног тужиоца да одређено лице позове ради присуствовања доказним радњама, па присуство полицијских службеника у конкретној ситуацији не значи повреду те одредбе, како се неосновано у захтеву наводи.

Одредбом члана 232. став 1. ЗКП прописано је да ће се о свакој предузетој радњи у току поступка саставити записник. Чланом 233. став 2. ЗКП прописано је да записник треба да садржи битне податке о току и садржини предузете радње, док је чланом 235. став 9. прописано да уколико је било приговора у погледу садржине записника, ти приговори ће се навести у записнику.

Правилно су нижестепени судови закључили да записник о саслушању окривљеног Момчила Мијатовића пред ОЈТ у Краљеву од 21.08.2021. године, садржи све што је по закону потребно, па наведени текст који је унет у записник о саслушању окривљеног чини део формуларног обрасца записника о саслушању окривљеног, а који није прилагођен конкретном случају, те унети део текста који се не односи на конкретан догађај, не чини записник незаконитим доказом. При томе је суд имао у виду могућност приговора на записник, а који приговор није истицан, већ су окривљени Момчило Мијатовић и његов бранилац адвокат Жељко Перовић, записник потписали без примедби.

Изнете наводе захтева браниоци окривљених Момчила Мијатовића и АА, истицали су и у жалбама изјављеним против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су жалбени наводи у погледу доказа – записника о саслушању окривљеног Момчила Мијатовића, неосновани и, у образложењу пресуде Кж1 131/23 дао јасне и довољне разлоге за свој став да наведени доказ, чију законитост оспорава бранилац, представља законит доказ на коме се може заснивати судска одлука (страна 6 став два другостепене пресуде), које разлоге Врховни суд у свему прихвата и, у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

Сходно наведеном, Врховни суд налази да побијаним одлукама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Момчила Мијатовића, адвоката Душка Вилотијевића и браниоца окривљених Момчила Мијатовића и АА, адвоката Велимира Голубовића.

Осим тога, бранилац окривљених Момчила Мијатовића и АА, адвокат Велимир Голубовић у захтеву за заштиту законитости истиче и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и исту образлаже наводима да кривично дело учествоваће у тучи из члана 123. КЗ, за које је окривљени АА оглашен кривим није кривично дело. Бранилац у захтеву истиче да је оштећени ВВ пре него што је задобио тешку телесну повреду „успео да се издвоји из туче“ и „престао да се туче“, те како је та повреда једина која је наступила у овом догађају и чије постојање представља објективни

елемент кривичног дела из члана 123. КЗ, а иста није настала за време туче, није било места примени кривичног законика и осуди окривљеног за наведено кривично дело.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Момчила Мијатовића и АА, адвоката Велимира Голубовића, по оцени Врховног суда, нису основани.

Одредбом члана 123. Кривичног законика прописано је да ће се казнити лице које учествује у тучи у којој је неко лишен живота или је другом нанесена тешка телесна повреда.

У изреци првостепене пресуде наведено је да је поред осталих окривљеном АА и др., стављено на терет да су “поступајући као урачунљива лица, свесни свог дела и хтели његово извршење и свесни да је њихово дело забрањено, учествовали у тучи у којој су другом нанесене тешке телесне повреде којима је доведен у опасност живот повређеног, услед чега је наступила смрт повређеног лица, на тај начин што су...током прославе веридбе, а након краће вербалне расправе између окр. ВВ и окр. АА започели физички обрачун у коме су учествовали окр. ВВ и оштећени сада пок. ВВ са једне стране и окр. Момчило Мијатовић, окр. АА, окр. ББ и окр. ИИ са друге стране, током којег су међусобно размењивали ударце... док је оштећени сада пок. ВВ успео да се издвоји из туче и изађе на улицу изван дворишта, али је окр. Момчило Мијатовић пошао за њим, сустигао га и задао му још један ударац руком стиснутом песницом у пределу главе од ког ударца је оштећени пао на леђа на асфалт и ударио левом половином потиљачног предела у чврсту подлогу и изгубио свест...”

У конкретном случају, у изреци првостепене пресуде, описани су субјективни и објективни елементи кривичног дела учествовања у тучи из члана 123. КЗ, која се одвијала континуирано између више лица – окривљених и оштећеног, тако да се радило о тучи као једном догађају, који је имао више различитих учесника, међу којима и окр.АА, чије је учешће у тучи описано, а одвијао се прво у дворишту, па на улици и током кога је оштећени сад пок. ВВ изгубио живот. Према томе, Врховни суд налази да су у изреци првостепене пресуде описане радње сваког од учесника критичног догађаја – туче, те сама чињеница да су се два лица и то оштећени сада пок. ВВ и окр. Момчило Мијатовић у једном тренутку издвојили од осталих учесника, не чини прекид тока догађаја - туче, већ се ради о континуираном догађају са више учесника који су предузели различите радње.

По налажењу Врховног суда, описане радње, које је окривљени АА предузео, садрже све субјективне и објективне елементе кривичног дела из члана 123.КЗ, а како су то правилно закључили нижестепени судови, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Поред тога, бранилац окривљених Момчила Мијатовића и АА, адвокат Велимир Голубовић, у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним правноснажним пресудама на штету окривљених учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП тиме што је у доношењу другостепене пресуде која се побија захтевом, учествовало веће од троје судија Апелационог суда у Крагујевцу, од којих двоје судија и то судија Радоман Спарић, као председник већа и Злата Несторовић, као члан већа, а које су морале бити изузете од мериторног одлучивања,

из разлога што су наведене судије учествовале или као председници или чланови већа која су одлучивала о жалбама изјављеним против решења о одређивању, односно продужењу притвора окривљеном Момчилу Мијатовићу, па је код наведених судија било формирано предубеђење високог нивоа које доводи у сумњу њихову пристрасност.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Момчила Мијатовића и АА, Врховни суд оцењује као неосноване.

Одредбом члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП прописано је да ова битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако је на главном претресу учествовао судија или судија поротник који је морао бити изузет од вршења судијске дужности.

Одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, прописано је, између осталог, да ће судија бити изузет од судијске дужности у одређеном предмету ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или је одлучивао о потврђивању оптужнице или је учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком.

Из списка предмета произлази да је побијана пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 131/23 од 05.04.2023. године донета у већу састављеном од судија Радомана Спарића, председника већа и судије Злате Несторовић и судије Милене Петровић, чланова већа.

Према стању у списима предмета, решењем Апелационог суда у Крагујевцу, Кж2 148/22 од 09.03.2022. године, донетог у већу састављеном од судија, Радомана Спарића, председника већа, судија Злате Несторовић и Зорице Ђурић, чланова већа, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Момчила Мијатовића, адвоката Велимира Голубовића изјављена против решења Вишег суда у Краљеву Кв 40/22 од 25.02.2022. године, којим је према окривљеном Момчилу Мијатовићу продужен притвор, у ком се налази по решењу Вишег суда у Краљеву Кпп 15/21 од 22.08.2021. године на основу одредбе члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП. Решењима Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 522/22 од 05.09.2022. године и Кж2 685/22 од 27.10.2022. године, донетим у већу састављеном од судија Радомана Спарића, председника већа и судије Злате Несторовић и судије Милене Петровић, чланова већа, одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног Момчила Мијатовића, изјављена против решења Вишег суда у Краљеву Кв 134/22 од 15.08.2022. године и браниоца окривљеног Момчила Мијатовића, изјављена против решења Вишег суда у Краљеву Кв 185/22 од 13.10.2022. године, којим решењима је према окривљеном Момчилу Мијатовићу продужен притвор.

Према налажењу Врховног суда, у појединим ситуацијама вишеструких процесних улога судије, може се појавити сумња у непристрасност судије, која је таквог квалитета да захтева његово изузеће од судијске дужности.

Учествовање судије у одлучивању о притвору у истом предмету, по правилу, не представља разлог за његово обавезно изузеће, већ постојање предубеђења као разлога за његово изузеће зависи од тога да ли је приликом одлучивања о притвору заузео јасан став о кривици окривљеног. Према томе, реч је о фактичком питању које се процењује у сваком појединачном предмету.

У конкретном случају учешће судија Радомана Спарића, Злате Несторовић и Милене Петровић који су учествовали у доношењу побијане другостепене пресуде, а

претходно учествовали неколико пута у различитом саставу већа које је одлучивало о жалбама изјављеним против решења о продужењу притвора, није таквог квалитета да би довело у питање претпоставку непристрасности ових судија.

Врховни суд, супротно наводима захтева за заштиту законитости, налази да су судије Радоман Спарић, Злата Несторовић и Милена Петровић одлучујући о жалбама на решење о продужењу притвора искључиво бавиле разлозима за притвор, а што се јасно и наводи у самим решењима Апелационог суда у Крагујевцу, Кж2 148/22 од 09.03.2022. године, Кж2 522/22 од 05.09.2022.године и Кж2 685/22 од 27.10.2022. године. Приликом одлучивања, наведене судије се нису бавиле ни оправданом сумњом, нити оценом довољности доказа и њиховим квалитетом, већ само основаном сумњом у смислу члана 211. став 1. ЗКП и разлозима за притвор из члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП, па се њихово учествовање у доношењу ових решења не може поистоветити са ставом већа које одлучује о потврђивању оптужнице у смислу битне повреде одредаба кривичног поступка због које је поднет захтев за заштиту законитости.

Имајући у виду наведено, Врховни суд налази да побијаним одлукама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених Момчила Мијатовића и АА, адвоката Велимира Голубовића.

Осим тога, бранилац окривљеног Момчила Мијатовића, адвокат Душко Вилотијевић, у захтеву за заштиту законитости истиче наводе обдукционог записника, те контрадикторност налаза и мишљења судских вештака обдуценог др Милоша Тодоровића и налаза и мишљења Института за судску медицину „Др Милован Миловановић“ из Београда, као и наводе судских вештака са главног претреса током кривичног поступка, опширно наводећи шта је ко од судских вештака у свом исказу навео, као и дајући сопствену анализу и тумачење навода вештака и обдукционог записника, на који начин бранилац оспорава утврђено чињенично стање. Међутим, Врховни суд се није упуштао у разматрање ових навода захтева, јер погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање не представља разлог због ког окривљени преко браниоца могу поднети овај ванредни правни лек, у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног ББ, адвокат Душко Вилотијевић, у захтеву за заштиту законитости нумерише битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека, али исту образлаже оспоравањем оцене доказа и закључака нижестепених судова. Бранилац у захтеву износи сопствену оцену тока догађаја, опширно анализира изјаве вештака и обдукциони записник, те даје своје тумачење настанка повреда код оштећеног, као и узрока смрти оштећеног. Поред тога, бранилац даје сопствено тумачење појма туче, као и одвијања тока догађаја, наводећи да се ради о два одвојена догађаја у дворишту и ван дворишта, чиме у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и другостепеном пресудом, у смислу одредбе члана 440. ЗКП.

Бранилац окривљеног ВВ, адвокат Мирослав Дмитровић захтев за заштиту законитости подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2 тачка 2) ЗКП, указујући да у првостепеној пресуди нису наведени разлози о чињеницама које су предмет доказивања, док су дати разлози потпуно нејасни и супротни записницима и исказима датим у току поступка, као и да је изрека првостепене пресуде неразумљива и противречна. Бранилац даље полемиче са оценом доказа и исказа испитаних сведока, као и чињеничним стањем утврђеним у првостепеној пресуди у погледу трајања туче, даје своје тумачење да се у конкретној

ситуацији радило о два потпуно одвојена догађаја у дворишту и ван њега, на који начин бранилац полемише са утврђеним чињеничним стањем, односно побија пресуде због повреде закона из члана 440. ЗКП.

Како чланом 485 став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има, у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости, против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2 тачка 2) ЗКП, као и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, односно повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни суд, захтеве за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Душка Вилотијевића и браниоца окривљеног ВВ, адвоката Мирослава Дмитровића, оценио као недозвољене.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, као ни повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП на које се неосновано указује захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Момчила Мијатовића, адвоката Душка Вилотијевића и окривљених Момчила Мијатовића и АА, адвоката Велимира Голубовића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП одлучио као у ставу I изреке пресуде и захтеве одбио као неосноване, а захтеве за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Душка Вилотијевића и окривљеног ВВ, адвоката Мирослава Дмитровића је одбацио, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП и одлучио као у ставу II изреке пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић